

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Δ' Αριθ. 269

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Πέμπτη 1 'Ιουλίου 1926

ΚΑΤΑΛΟΓΙΚΑΙ ΤΗΣ ΑΗΣΤΕΙΑΣ ΑΡΧΑΙ ΚΑΙ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

Ευδαιμονία ἀμφιβολία ὅτι οἱ λησταί, οἱ μεταδιδόντες τὴν ἡπειρον ἀπὸ τοῦ 1917 καὶ ἐντεῦθεν εἰς ληστοχώραν, εἶναι ἡπειρώται, κατὰ τοκοῦντες, τρεφόμενοι καὶ ὀρώντες ἐν ἡπειρῷ, καὶ οὐ χεῖ κατερχόμενοι καὶ τὰ σύννεφα, τρεφόμενοι μὲ ἀέρα καὶ κρυπτόμενοι εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ἀτιμος ὁ νόμος περὶ ἀμνηστίας ληστών; Μόλις εἶδαν οἱ κατὰσκευασταὶ τοῦ πολιτικοῦ τῆς ἡπειρου ὅτι οὐ κατεδιδόκοντο καὶ οἱ ληστοτρόφοι καὶ οἱ συνοχοὶ τῶν ληστών, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκατελέγετο καὶ ἕνας δικηγόρος τῶν ἑωυμένων, συγγένων φεύ; καὶ πληροεξούσιος καὶ πρωτοεργάτης τοῦ νόμου τούτου, ἐφρονέσων ἀκολούθως ν' ἀμνηστεύθουν καὶ αὐτοὶ; Ἐὰν αὐτοὶ πολιτικοὶ παρὰγοντες, καὶ αὐτοὶ χορήγησι πρὸς διατήρησιν τῆς ἡπειρου εἰς τὸ ἄρχαι τῶν ποικιλιώνων πολιτικῶν συνθέσεων τοῦ ἡενίσελτισμοῦ.

Ἐπικυρόντων οὕτω τῶν ληστοτρόφων, ὁπλατῶν τῶν γιαντικῶν, ὅπως λέγονται οὕτοι εἰς τὴν ληστικὴν διάλεκτον, δημιουργοῦνται καὶ λησταί, εἰς κάθε δὲ κοροῦμα ληστείας, μικρᾶς ἢ μεγάλης, ἡ κατὰδιδώξαι τῆς ἡπειρείας ἐνσκήπτει διαρεία καὶ ἀμείλικτος ἐπὶ τοῦ Ἀχαιο καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ληστοτρόφων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸ σῶμα ἀπολαδῆς ἀπὸ τοῦ ληστοῦ, ὥστε νὰ δύνωνται ν' ἀποφύγουν, κάθε κατὰδιδώξαι ἐναντίον τῶν, οὕτω δὲ ὅλον τὸ θάρος τῆς κατὰδιδώξαι τῆς ἡπειρείας τὸ ὑφίσταται ὁ Ἀχαιο, ὁ ἄθως Ἀχαιο, ὁ μὴ ἔχων νὰ φοβηθῇ τίποτε ἀπὸ τοὺς ληστές, ἀλλὰ ὁ πάσχω, τὰ πάνδενα ἀπὸ τὰ ὀργα τῆς κατὰδιδώξαι τῆς ἡπειρείας!

Οἱ ἀποσπασματάρχαι μετὰδιδόνται, τοῦτ' αὐτό, εἰς δημίους τοῦ Ἀχαιο! Εἶναι μερικοὶ ἀξιοματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, ποὺ ξεπερνοῦν καὶ τὸν ἀλλοτεκατάδικον θανάτου τρομερὸν δῆμιον Ἀμοιραδάκη τὸν ὀποῖον φιλοξενεῖ ἡ πόλις μαζὶ ἀπὸ πολλὴν καιρὸν χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ποῖος εἶναι. Ὁ δοῦροδουλός, τὸ κρέμασμα, τὸ κάπνισμα μὲ ἄχρον, ὁ ἐκτοπισμός καὶ ἄλλαι παντοειδεῖς βάσανοι εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάτα

ξιν. Ἀπάνθρωπα μαρτύρια, ἐξ ὧν δὲν πηγάζει ποτὲ ἡ ἀλήθεια. Τοῦτο ἐπιστοποιήθη ἐσχάτως εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ποικιλιώχου Τζοτζου, ὁ ὁποῖος, θερόμενος ἀνέφερεν ἐν σωρὸν ὀνόματ' ἀνόχων τῆς ἡπειρείας τῆς ἡπειρείας, ἀκρίτη καὶ ποῦ ἐκρυψαν οἱ λησταί τὰ ἐκτομάρια, ἀλλ' ὅταν συνωδεδύθη εἰς τὸν τόπον τοῦ κεκρυμμένου θῆθεν θησαυροῦ, εἶπεν εἰς τὸν ἐκταγγελέα κ.κ.π. «Ἡμέριτ' ὅς εἶπ' ἔγωγε, γὰρ μ' ἔδεονεν. Ὅρα σὲ λέγω τὴν ἀλήθειαν, ποῦ δὲν με δερετε. Δὲν ἔχω τι ποτε οὔτε πηλοὶ ἔκαναν τὴν ληστείαν, οὔτε ποῦ ἐκρυψαν τὰ ἐκτομάρια!»

Διὰ νὰ κτυπηθῇ ἡ ἡπειρεία, πρέπει ὁ Ἀχαιο τῆς ὑπαίθρου, ὁ τυραννόμενος ἀπὸ τοὺς ἀποσπασματάρχαι καὶ ἄλλα ἀκόμα Ἀρχαὶ νὰ μισήσῃ τοὺς ληστές καὶ ν' ἀγαπήσῃ τοὺς ἡπειρώτας, ἐνῶ σήμερον συμβαίνει τὸ ἐναντίον: ὁπλατῶν ὁ Ἀχαιο τῆς ὑπαίθρου Χώρος μισεῖ τὸ ἡπειρώτ' ὁποῖον τὸν δέρει τὸν κρεμᾶ με τὸ κεφάλι κάτω καὶ τὰ ποδάρι ἀπάνω, τὸν καπνίζει μὲ ἄχρον, τὸν στέλλει θεμένον εἰς τὰς φυλακὰς, ἡ τὸν ἐκτοπίζει διὰ ν' ἀθωωθῇ μετὰ μὴνας ἢ ἔτη, καὶ συρματῇ τὸς ληστές, οἱ ποῖοι, ὅπως ἔγραψα καὶ προηγουμένως, κατὰδιδόκουν ὁ λιγάρθρωμον τάξιν ἀνθρώπων: τοὺς πλουσίους, ἐκτομάρια ὀνόματι προπάντων, καὶ τοὺς κατὰδιδότας αὐτῶν.

Ἡ κατὰδιδώξαι, λοιπὸν τῆς ἡπειρείας ἔδει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς συμφιλώσεως τοῦ ἡπειρώτου πρὸς τὸν Ἀχαιο τῆς ὑπαίθρου, τοὺς ἀγρότας, καὶ ὅχι ἀπὸ τῆς κατὰδιδόσεως τῶν ἀγροτῶν, τῆς παλαιᾶς ταύτης μεθόδου. Δυστυχῶς ἐξαικολουθοῦν αἱ παλαιαὶ μέθοδοι: αἱ μέθοδοι τῶν τυραννιδῶν, τῶν μαρτυριῶν τοῦ ἐκτοπισμοῦ τῆς ὑποδικίας, μεγαλειότητος δὲ ληστοδικίας θεωρεῖται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δέρεται σκληρόκαρδα, κρεμᾶ ἀπάνθρωπα, καπνίζει μὲ ἄχρον ἢ νάληγται, καὶ δάνει τοὺς ὡς ἐνόχους θεωρουμένους νὰ χορεύουν, τὸν πυροβόλον ἀπάνω στὰ παλιούρια μὲ κερδίαν τύχρως!

Ἡρέπει νὰ καταργηθῶν αἱ ἀπάνθρωποι αὐταὶ μέθο-

δοι, καὶ ὁποῖαι χειραγωγῶν καὶ προστατεύουν τὴν ἡπειρείαν, ἀντὶ νὰ τὴν κατὰδιδώξαι. Ἡρέπει τὸ ἡπειρώτ' νὰ συμφιλώθῃ πρῶτον μὲ τὸν ἡπειρωτικὸν Ἀχαιο καὶ ὕστερα ν' ἀρχίσῃ ἡ ἀλήθης καὶ ὅχι ἡ φαινομενικὴ κατὰδιδώξαι τῆς ἡπειρείας!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

==| ΚΑΙ |==

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἡ Πλαστογραφικὴ Τριὰδα τῆς «ἡπειρωτικῆς ἡχῆς». ἀποφεύγει ν' ἀπαντήσῃ γὰρ τὰς εἰκοσι χιλιάδες δραχμῆς, ποὺ ἐξεβίωσε καὶ ποῖο Κρατικὸ Γραφεῖο, μὲ παρακαλῆσαι καὶ δάκρυα διὰ θὰ ἔλαυνεν ἡ «ἡχὴ» τῆς ἂν δὲν τὰς ἐλάβαινε, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τὰς ἐλάβε καὶ ἐξημίωσε τὸ Δημόσιον κατὰ εἰκοσι χιλιάδες δραχμῆς ἀπὸ τὸν ἰδῶτα τοῦ ἡπειρωτικοῦ Λαοῦ, καὶ προτείνει νὰ διακανονίσωμε πρῶτα ἡμεῖς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεώς μας μὲ τὴν Ἑταιρείαν τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» καὶ ὕστερα ν' ἀπαντήσῃ. Ἀπαντοῦμε στὴν Πλαστογραφικὴ Τριὰδα, μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανένας ἐκρεμῆς λογαριασμός μετὰς μας καὶ τῆς Ἑταιρείας τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» καὶ εἶναι ὑποχρεωμένη ν' ἀπαντήσῃ: πῆρε ἡ δὲν πῆρε τὰς 20 χιλιάδες δραχμῆς;

Καὶ ἐν τίνι δικαίωματι τὰς ἐπῆρε; Καὶ γὰρ ποῖα κρατικὴ ὑπηρεσία; Ἀλλ' ὡς εἴμεστε ὑποχρεωμένοι νὰ καλέσωμε τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου, ποῦ τῆς ἔδωκε τὰς εἰκοσι χιλιάδες δραχμῆς γὰρ νὰ μὴν παύσῃ ἡ ἔδωσιν τῆς «ἡπειρωτικῆς ἡχῆς» νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ.

Θάχανε, βλέπετε, ἡ Βενετιὰ βελόνι, ἂν κλειοῦσε ἡ «ἡπειρωτικὴ ἡχὴ» καὶ ἔπρεπε νὰ πάρῃ εἰκοσι χιλιάδες δραχμῆς ἀπὸ τὸ Δημόσιον!

Ταῦτα γὰρ τελευταία φορὰ καὶ γὰρ ἄλλα παραλέμπετε τὴν Πλαστογραφικὴ Τριὰδα στὸν «Κήρυκα» καὶ στὸν Διευθυντὴν τοῦ κ. Α. Πανδιν.

Εἴχομε Τελωνεῖο β' τάξεως ἐδῶ στὰ Γιάννινα, ἀπὸ τοκοῦντος ἑνὸς Σπύρου λητήριον, ποὺ συνεκρότησε κάποιον Τατάτην ὁ δαιμόνιος Πρόεδρος τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κ. Ἑπαμ. Βέλλης. Εἴχομε καὶ Τελωνεῖον καὶ Τελωνοφύλακα, δόξα τοῖς Θεοῖς! Ἀλλὰ Τελωνεῖον δὲν ἔχομε, ὅχι τρίτης, ἀλλ' οὐδὲ 13ης τάξεως!

Πληρόνομε 4 χιλιάδες δραχμῆς τὸν μῆνα ἐνοσίχων καταστήματος, ἔσαν χρόνον τώρα, πληρόνομε καὶ προσωπικὸ καὶ Τελωνεῖο δὲν ἔχομε! Ὅλο ἐκεῖνο τὸ Συλλλητήριο τοῦ κ. Ἑπ. Βέλλης, νομίζει κανεὶς ὅτι ἔγινε μόνον καὶ μόνον νὰ παίρνῃ 4 χιλιάδες δραχμῆς τὸν μῆνα ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ

κλειστοῦ τελωνιακοῦ Καταστήματος κ. Ἀναστ. Μοσχέτας!

Εἰς τὸν κ. Ἑπ. Βέλλην ἐναπόκειται ὁρᾶν ἀνὰ κνήμην ἄλλο ἀκόμα συλλαγήτριον γὰρ νὰ καταργηθῇ τὸ ἀνύπαρκτο, Τελωνεῖο γὰρ νὰ γλυτώσωμε τὰς 4 χιλιάδες τὸν μῆνα!

Οἱ ἀπὸ τῆς Παρελθούσης Παρασκευῆς ἐξαφανισθέντες ἡμνηστευμένοι λήσταρχοι ἀδελφοὶ Ρεντζαῖοι οὐδαμῶς ἐδιδόθησαν. Τί συμβαίνει;

Κάνεις δὲν ξέρει. Τὸ μόνον βέβαιον εἶναι ὅτι κληθέντες εἰς ἀνάκρισιν ὑπὸ τοῦ κ. Ταμιολάκη ὡς μάρτυρες καὶ ὅχι ὡς κατηγορούμενοι, ἐξηφανίσθησαν! Διὰ τί ἐξαφανίσθησαν; Μυστήριον. Ἐνέχονται εἰς τὴν τραγῳδίαν τῆς Πείρας; Μυστήριον καὶ αὐτό! Πάντως ἡ ἐξαφάνισις τῶν εἶναι εἰς βάρος τῶν.

Ὁ ἐνταῦθα ἐνδημὸν διὰ πολιτικούς λόγους ἀγαπητὸς συνάδελφος κ. Κωνστ. Φαλιτῆς, ἐκ Σκύρου, ἐκκυκλοφόρησε τηλεγράφημα τοῦ νεοτεύκτου πολιτευομένου κ. Δημ. Ἀ. Ἀραβαντινῆ, ἀρχηγοῦ τοῦ ἀνυπαρκτοῦ Ἀραβαντινικοῦ Κόμματος, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ὑπὲρ τῶν κακοποιουμένων ἡπειρωτῶν ὑπὸ τῶν Ἀποσπασματάρχων!

Δόξα σοι ὁ Θεός, ποῦ ἀπόχτησε καὶ ἡ ἡπειρος ἐναντίον τέτοιον ὄψιμον ὑπερασπιστὴν! Φαντασθῆτε τί θὰ γένονταν ἡ καμμένη ἡ ἡπειρος σ' αὐτὰς τὰς δεινὰς περιστάσεις, ἂν δὲν παρουσιάζονταν ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεός, ὁ κύριος Ἀραβαντινός.

Ἀν καὶ ἡ Πρόεβζα—θάλασσα εἶναι 4 μόνον ὥρες μακρὰ ἀπὸ τὴν ἀντικνητικῶς, βάλλεται 5 καὶ 6, ἀπ' ἐδῶ ἀπὸ τὸ εἶναι τὸ διάστημα—ἐν τούτοις δὲν ἔχομε φάρια θαλασσινὰ στὰ Γιάννινα! Ἀπὸ 28 δραχμῆς τὴν ὀκκά, ἔφθασαν 48 καὶ μόνον ἕνας φέρει στὴν χάσιν, καὶ στὴν πιάσιν, ἦτοι κατ' ἀρτίαν διαλείμματα.

Καὶ ὅμως ὑπάρχει διατίμησις τῶν ψαγῶν στὴν Πρόεβζα, ὡς ἑξῆς:

Σαρδέλλες δραχ. 12, μαρίδες δραχ. 12, γάμψοι δραχ. 18, σουπιές δραχ. 18, μπαρμποῦνια δραχ. 18, 20, 22, τοιποῦρες καὶ λαβράκια 22.

Αὐτὰ ὅλα τοῖς γὰρ τὴν Ἀθήνᾳ μὲ παρακράτημα 30)ο. Ἀλλὰ ποῖος ἐξελέγει τὸ παρακράτημα; Τὸ παρακράτημα γένηται κυρίως 20)ο ἀπὸ σαρδέλλες καὶ μαρίδες καὶ 10)ο ἀπὸ τὰ ἄλλα τῶν 22 δραχμῶν, τὰ ὅποια ἐμεῖς ἀγοράζομε βοώματα πρὸς 48 δραχμῆς τὴν ὀκκά! Ὅταν δὲν πωλοῦνται στὴν Πρόεβζα, τὰ φέρον ἐδῶ γὰρ τὰς τοῦ βοώδου γὰρ νῆατες, ποῦ τὰ ἀγοράζομε 48 δραχμῆς μὲ συμπάθεια!

Ἀλλὰ ποῖος τὰ τρώει καὶ αὐτὰ τὰ 10)ο ἀπὸ τὰ καλὰ φάρια στὴν Πρόεβζα; Πρῶτα—πρῶτα ὁ Ἀστυνομικός, καὶ τὰ ὀργανά του, ὁ Δήμαρ-

